

# Balders død

## Rollehæfte

### Hovedpersoner

Balder: \_\_\_\_\_

Frigg: \_\_\_\_\_

Loke: \_\_\_\_\_

Høder: \_\_\_\_\_

Hermod: \_\_\_\_\_

Hel: \_\_\_\_\_

### Andre medvirkende

Modgunn: \_\_\_\_\_

Ase 1: \_\_\_\_\_

Ase 2: \_\_\_\_\_

Sendemand 1: \_\_\_\_\_

Sendemand 2: \_\_\_\_\_

Sendemand 3: \_\_\_\_\_

Fortæller: \_\_\_\_\_

## 1. AKT

**Sted:** En grøn eng.

**Personer:** Balder og de to aser (samt 'fortæller').

**Situationen:** Balder drømmer at han skal dø.

### Fortæller:

“Den skønne Balder ligger og sover tungt, mens han drømmer frygtelige drømme om sit liv”

### Fortæller:

“Balder drager til Aserne for at fortælle dem om den skrækkelige skæbne, der venter ham.”

### Ase 1:

*(Henvender sig til Ase 2.)*

“Vi må gøre noget! Vi kan ikke lade Balder dø!”

### Ase 2:

*(Svarer Ase 1.)*

“Ja, vi må bede om, at Balder forbliver i sikkerhed for alverdens farer.”

### Fortæller:

“Balders mor, Frigg, drog ud for at få alle ting til at sværge på, at de ville skåne ham: Ild, vand, jern, malm, stene, jorden, træerne, sygdomme, dyrene, fuglene, gift og slanger.

Da dette var gjort, ville Balder og Aserne more sig ved at udnytte Balders nye evne som urørlig.”

**Balder:**

*(Til Aserne. Frisk stemmeføring.)*

“Hør, Aser. Skal vi ikke afprøve min udødelighed? Jeg stiller mig her på Tingstedet. Så kan I kaste hårde sten efter mig.”

**Fortæller:**

“Aserne gik med på idéen. De kastede en stor sten efter Balder – men der skete intet! Derefter fik resten af Aserne lyst til at deltage i legen. De begyndte at kaste sten og spyd efter Balder – uden at skade ham det mindste.”

## 2. AKT

**Sted:** En grøn eng.

**Personer:** Balder, Frigg, Loke, Høder og Hermod.

**Situationen:** Loke dræber Balder via Høder. Frigg appellerer om hjælp.

**Fortæller:**

“Loke har det meget dårligt med, at Balder er blevet udødelig. Han beslutter – med list – at forhøre Frigg for at finde ud af, om det virkelig kan være sandt, at der ikke længere findes noget, der kan skade Balder.”

**Loke:**

*(Loke er iført kvindeklæder. Lister sig smidigt hen imod Frigg.)*

**Frig:**

*(Ser interesseret i retning mod Balder og Aserne. Henvender sig nysgerrigt til Loke, der – forklædt som kvinde – nærmer sig hende.)*

“Goddag, min gode kvinde. Kan du mon fortælle mig, hvad det er, Aserne har for, siden de muntre sig så meget?”

**Loke:**

*(Svarer med anstrengt stemme, som han forsøger at gøre høj, lys og kvindelig.)*

“Alle prøver de at skade Balder. Men selv pile og store sværd får ham til at le.”

**Frigg:**

*(Smiler fornøjet til Loke.)*

“Åh, er det bare det? Der er såmænd en ganske enkelt grund til, at han forbliver uskadet. For straks efter hans uhyggelige drøm om sit endeligt sørgede jeg for at få alle ting i verden til at sværge, at de ikke ville gøre Balder fortræd. Stene, træer, slanger, ild og vand. Alle ting!”

**Loke:**

*(Taler med lys kvindestemme, da han forhører Frigg yderligere.)*

“Har du virkelig spurgt ALLE?”

**Frigg:**

*(Vender sig mod Loke og ser venligt på ham. Smiler, da hun taler.)*

“Ja, alle ting! Nårh, ja. På nær et lille nyt skud af en gren ved navn Mistelten. Den syntes jeg var for ung til at kræve ed af.”

**Fortæller:**

“Loke skynder sig efter samtalen ud for at finde dette unge skud på en misteltengren. Da han finder den, griner han onskabsfuldt og river det fine, nye skud af grenen. Herefter opsøger han stedet, hvor Aserne og Balder befinder sig. Da han ankommer, lister han sig ind på den blinde Høder, der står et stykke væk fra de andre.”

**Loke:**

*(Taler med lav, indsmigrende kvindestemme.)*

“Gode ven, hvorfor prøver DU ikke også at gøre Balder skade?”

**Høder:**

*(Vender sig langsomt rundt mod Loke.)*

“Jeg er blind! Så jeg kan ikke se, hvor han står. Desuden har jeg ingen våben.”

**Loke:**

*(Giver sin flitsbue til Høder. Sørger for, at Høder får rigtigt fat om den.)*

“Det skal du ikke tænke på, min gode ven. Du kan låne MIN flitsbue. Så skal jeg vende dig i retning af, hvor Balder står. Vis Balder ære og gør som de andre Aser.”

**Fortæller:**

“Høder tager fat om flitsbuen, og Loke viser ham, hvor han skal skyde. Pilen går lige igennem Balder, der falder død om.”

**Ase 1 og Ase 2:**

*(Taler samstemmende, mens de lamslåede bliver stående og ser på Balder.)*

“Det var dog forfærdeligt! Hvordan kunne det gå til? Det er den største ulykke, der er sket mennesker og guder.”

**Høder:**

*(Spørger Loke, der ikke er der mere.)*

“Hvad skete der? Hallo? Unge kvinde? Hvad skete der?”

**Ase 1:**

*(Stadig lamslået... tror ikke rigtigt på det, der netop er sket. Nærmer sig Høder.)*

“Du har slået Balder ihjel!”

**Høder:**

*(Smider forfærdet flitsbuen og tager sig til munden. Taler til såvel Aserne som til sig selv.)*

“Er det sandt? Jamen, det er da ikke muligt! Det var dog en forfærdelig tragedie. Og det hele er MIN skyld!”

**Fortæller:**

“Aserne stod uden at sige et ord. Det eneste, man kunne høre, var gråd over den tragiske ulykke. Da Aserne har samlet sig lidt og talt en smule om det skete, træder Frigg frem.”

**Frigg:**

*(Ulykkelig og desperat.)*

“Hvem af jer Aser vil vinde min kærlighed ved at ride til Hel for at finde min kære søn og byde Hel løsepenge, så Balder kan komme tilbage til Asgård?”

**Hermod:**

*(Træder frem af mængden og tilbyder sin hjælp.)*

“Jeg vil begive mig ud på den farefulde færd, hvis det betyder, at vi får Balder tilbage.”

**Fortæller:**

“Hermod får lov til at låne Odins hest, Slejpnir, som bliver sadlet op. Og Hermod begynder sin farefulde færd til Hel for at redde Balder fra døden.”

### 3. AKT

**Sted:** I Hel.

**Personer:** Hermod, Modgunn, Hel, tre Sendemænd og Tøk.

**Situationen:** Hermod farer til Hel for at løskøbe Balder. Hel stiller en betingelse. Jættekvinden Tøk forpurer handlen.

**Fortæller:**

“Hermod red af sted. I ni nætter red han, før han kom til åen Gjall. Han red over Gjallarbro. Ved denne bro stod Modgunn vagt.”

**Hermod:**

*(Spørger hastigt Modgunn.)*

“Vær hilset, Modgunn. Er Balder passeret her forbi? Har du set ham?”

**Modgunn:**

*(Taler med rolig, agtværdig stemme.)*

“Han har redet over denne bro. Det er ikke så længe siden. Han var på vej til Hel.”

**Fortæller:**

“Hermod red videre til den store bygning, hvor Hel sad og regerede. Da Hermod trådte ind i salen og så sin bror, Balder, sidde ved siden af Hel, blev han meget urolig. Derfor blev han natten over. Næste morgen tog han mod til sig og konfronterede Hel med sin anmodning.”

**Hermod:**

*(Taler uden bæven i stemmen. Er kontant og oprigtig. Henvender sig til Hel.)*

“Kære Hel. Jeg er kommet for at hente min gode bror, Balder, med hjem til Asgård. Alle Aserne er frygtelig kede af det. De savner ham. Det samme gør hans familie.”

**Hel:**

*(Hvæser hadsk ad Hermod.)*

“Jeg vil IKKE lade dig få Balder med hjem! Ikke endnu! Jeg vil vide, om han virkelig ER så elsket og savnet. Derfor opfordrer jeg til denne handel: Hvis alle ting i hele verden, levende og døde, begræder hans død, SÅ må han komme tilbage til Asgård. Men hvis bare EN enkelt ting eller ET levende væsen ikke græder...hæhæhæ, så skal han blive hos mig...hæhæhæ.”

**Fortæller:**

“Hermod måtte tungsindigt ride tilbage til Asgård uden Balder. Han fortalte Aserne om turen og besøget hos Hel. Aserne sendte derfor bud til alle i hele verden. De opfordrede alle til at begræde Balder, så han kunne slippe ud af Hel. Og alle græd. Alle menneskene, alle dyrene. Hele jorden. Alle sten, træer, buske og bække. Men på vejen hjem fra deres omfattende tur møder sendemændene en kvinde:“

**Sendemand 1:**

*(Peger med højre hånds pegefinger i retning af kvinden. Taler til de andre sendemænd.)*

“Hov, en jættekvinde.”

**Sendemand 2:**

*(Læner sig forover på sin hest, så han bedre kan se. Ser derefter bekræftende på de øvrige to sendemænd.)*

“Hun har endnu ikke grædt.”

**Sendemand 3:**

*(Da de tre sendemænd nærmer sig kvinden, tager han ordet.)*

“Goddag, min gode kvinde. Vi farer verden rundt for at få hele verden til at græde over Balders død, så han kan komme tilbage – ud af Hels klør.”

**Sendemand 1:**

*(Inden Tøk kan nå at sige eller gøre noget, tager han ordet.)*

“Vil du hjælpe os?”

**Tøk:**

*(Tænker ganske kort over spørgsmålet. Vrænger sin mund og svarer.)*

“Mmmmm. Jeg vil kun græde tørre tårer over Balder. Jeg bryder mig ikke om den mand. Hverken levende eller død. Ham kan Hel få lov til at beholde.”

**Fortæller:**

“Og således gik det til, at Balder måtte blive hos Hel”.